

veljavo, pa se na drage uknjižbe. Dobičkolovje bodi jim neznano, blagor in pomoč revnemu ljudstvu edino načelo!

Od sv. Miklavža v Ljutomerskih goricah.

Dne 2. t. m. je bil tukaj pokopan obče spoštovani posestnik Vido Karba, ki je po dolgotrajni, sila mučni pljučni bolezni, previden s sv. zakramenti v 54. letu dobe svoje mirno v Gospodu zaspal. Pokojnik je bil mnogoletni sodnijski sluga v Ormoži ter je prinašal posestnikom v tem okraji večinoma zelo neljuba pisma. Pokojnik ni bil mož, da bi se, ko je kakemu kmetu izročil kako tako pismo, porogljivo nasmejal, ampak je imel za vsakega kako tolažilno besedo, in baš zbok tega hvalevrednega svojstva so ga ljudje radi imeli. Na njegovem grobu žaluje udova in četvero otrok. Bodi blag spomin vrlemu možu, naj v miru počiva!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Kolikor se sedaj misli, snide se državni zbor dne 23. septembra ter dobi novo vojaško postavo v posvetovanje. Kaj pa namerava tista postava, še ni znano. — Minister za državne finance, dr. Steinbach, biva te dni pri grofu Taaffe v Nalžovu. Ima pač važne posle, da mora k njemu! — Župan dr. Prix mora brž slovo vzeti od svoje »častne pa mastne službe«, prišel je pri vladi v zamero in kolikor se sodi, po pravici, kajti nič ga ne skrbi volja vlade in jo prezira, kjer je tako za njegove liberalne moževe potreba.

Štajarsko. Knezoškof dr. Zwenger so še živi, da-si se vsak dan pričakuje »bela žena«; trpijo pa neznosljive bolečine molčeč in udani popolnem v božjo voljo. — V soboto je bila od Gradca doli strašna nevihta, nalivi in toča. Veliko živine in tudi nekaj ljudi je našlo smrt v naglem nalivu. — V Lipniškem okraji je voljen Morre za drž. poslanca in »baron« Pistor je propadel, torej ga mi še obdržimo nadalje!

Koroško. Drž. poslanec za Beljak, dr. Steinwender, misli neki odložiti svoje poslanstvo in dobi za naslednika znanega kričača Ghona; le-ta zastopa doslej tudi slov. volilce v Velikovskem okraji. Z njim pa tudi Nemci niso več zadovoljni in odtod njegova misel, da se preseli v Belaški okraj. — Judom se dopada sveži zrak te dežele, kajti po vseh kopališčih jih človek lahko vidi, ne more pa se reči, da z veseljem, saj jud ne pri- nese nič dobrega v deželo.

Kranjsko. V nedeljo je bil v Novem mestu katoliški shod; bilo je na njem čez 4000 mož in vdeležilo se ga je tudi dokaj posvetne gospode iz mesta in okolice. Našemu rojaku, dr. Slancu, ki je ondi za odvetnika, pa ta shod ni bil kaj pogodu, zato ga je pre- opisal, pa ne vsprašajte nas, kako? Mož se je do dobra naučil pri liberalcih, nemških in drugih, kako se rabi blato mesto črniti! — Narodna čitalnica v Kranji slavi v nedeljo 30letnico svojo in pričakuje, da se je vdeležijo vsa večja slov. društva.

Primorsko. Za deželni zbor v Gorici se voli dne 5. septembra nov poslanec in laške možicelje hudo jezi, da se je razpisala volitev v slov. in nemškem jeziku, da-si v okraji Tolmin-Ajdovščina ni brž niti enega laškega volilca. — Bralno društvo pri sv. Ivanu tik Trsta je pristopilo družbi sv. Cirila in Metoda ko pokrovitelj ter jej je v ta namen odposlalo 100 fl.

Hrvaško. Že bode dve leti, kar nima hrv. ljudstvo svojega nadškofa in vendar je velika potreba za-nj, ker pomožni škof dr. Pavletić boleha ter ne more deliti niti sv. birme niti mašniških redov. Ali kaj je to

ogerski vladi mar? — V mestnem zastopu je večina na strani madjaronskih mož in dela z manjšino po madjaronski t. j. zatira jo, kolikor in kjer jo more. Celo interpelacij jej ni dovoli.

Ogersko. Načrt za postavo o civilnem zakonu je neki v ministerstvu že gotov, ali noben minister se ne upa z njim pred svetlega cesarja, boječ se, da nič ne opravi. Mora torej lep načrt biti! — Vojno ministerstvo je odredilo, da mora vojno uradništvo odpisavati madjarski, ako dobi madjarsko pismo. Kako je pa pri nas? Tu velja le nemški!

Bosna. Drž. minister baron Kallay je odpotoval v Bosno, da si ogleda nove naprave in urade po deželi. Pravi se, da najde brž veliko nereda pri nekaterih uradih. Nam se dozdeva, da baron Kallay ni mož za to, da jih odpravi!

Vunanje države.

Rim. Te dni se pričakuje, da izide nova enciklika sv. očeta Leona XIII. V njej razpravljajo neki verske razmere na Ogerskem. Daj Bog, da dobi enciklika uspeha, kakor ga sv. oče in z njimi ves kršč. svet želi.

Italija. Ministerstvo razglašuje, da kolere sedaj v celi državi ni več, ali v raznih listih se bere, da mu v tej reči ne gre veliko vere, kajti v Napolji še razsaja bolezen, ki je kolera podobna, kakor jajce jacu. — Imbriani, velik sovražnik naše države, je zopet izvoljen v drž. zbor, ne vemo, če je njegova izvolitev vladi posebno ljuba.

Francija. Arton, znan sem od »Panama-golju-fije«, je jud in torej pri vladinih možih jako ljuba oseba, ali potepnje se sedaj po drugih državah, ker bi ga doma morali dejati v zapor. To pa vladi ni povolji in zato pazi posebni redar na-nj, da ga kje drugi ne zaprejo. Lepa vam ti je to pravica! — Za nove volitve se pričakuje hudih ur, največ za vlado, toda ona ima moč v rokah in je skorej gotovo, da dobi zopet večino poslancev za-se.

Anglija. Homerule ali ustava za irsko kraljestvo je srečno dognana; z njo dobi irsko ljudstvo nekaj pravic, ali bode mu jih še premalo, kajti rane, katere seka lutrovstvo, so preveč boleče in homerule je le nekaka obveza za-nje, ne pa zdravilo.

Nemčija. Nemška vlada ne more dognati trgovske zveze z rusko vlado, kakor bi je rada, zato pa zdaj obe državi druga drugi nalaga carino na blago, katero pride ali gre v drugo državo. To je za trgovce sila hudó in s tem mislite vladi, da prisili druga drugo do zveze. Bode nazadnje res tako, toda koliko trgovcev bode vsled tega ob premoženje! — Cesar Viljem se mudi še vedno na Angleškem, ali ga ne trpi doma?

Rusija. Trgovinska zveza z našo državo bode v kratkem gotova in enaka tisti s francosko državo in po takem za našo ugodna. — Govori se, da imate ruska in italijanska država med seboj tajno zvezo; vsled nje podpira italijansko državo ruska, ako pride v boj s francosko, italijanska pa podpira rusko v nje zadevah gledé na balkanski otok t. j. Turčijo itd.

Bolgarija. Knez in kneginja sta se podala v Brailo ter je ondi velik vsprejem za razne dostojanstvenike. Knez išče vidno nagnjenja pri svojem ljudstvu, ali ga najde?

Turčija. Mohamedanci v Egiptu so prosili sultana, naj jih reši vsiljenca t. j. angleških vojakov, toda sultan brž ne misli na to, saj je še jabelko za-nj pre- kislilo.

Afrika. Kralj dahomejski, Behanzin, se dela norca iz francoskih vojakov, kajti sedaj prosi za mir, sedaj pa se izgovarja, da mu ljudstvo ne pripusti, naj sklene mir s tujci. Vsled tega začne se brž iznova vojska. — Z

dahomejskim kraljem potegne sedaj pa brž ko ne tudi marokanski sultan, Mulej Hasan. S tem boče pa vojska tem huja.

Amerika. V Braziliji se ustaje ni konec, vendar si ustajniki ne upajo prav naskočiti trdnjavi La-Platte. Kar se ni, pa že boče. — V združenih državah ostane slej po prej tudi srebrni denar, kar je raznim judom — bogatinom prav neljubo, kajti tako ne boče za-nje nič zaslužka pri premembi, ker le-te ne boče.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Konec.)

»To je ladija!« zakliče Sokol. »Poslali so nam jo na pomoč. Da bi le ne šli mimo nas.« Potem je zavpil: »Hoop! hoop!« in veslal z največjim naporom. In res je rasla lučica in v rudeči nje svetlobi se je videla velika ladija. Bila je še zelo daleč; toda bližala sta se ji. Priplula sta na široko derjavo, ki je pa tekla v nasprotno stran. Hipoma se zlomi drog. Bila sta brez vesla. Na srečo je zadela plav v drevo in obvisela v njega vejah.

Začela sta oba klicati na pomoč; toda šumenje vodovja je oglušilo njijina glasa.

»Strelim«, reče Sokol; »zagledajo luč in začujejo strel.« Brž dvigne puško kvišku; ali mestu strela se je slišal le zamolkel plesk petelina. Smodnik se je bil zmočil.

»Obečal sem očetu tvojemu, da te rešim; plaval bom k ladiji, druge pomoči ni. V imenu božjem!«

Izgovorivši te besede skoči Sokol v vodo. Nekaj trenutkov je videla Micka njega glavo in rame. Ali v kratkem jej izgine izpred oči. Če tudi je bistri tok oviral njega gibanje, kakor bi ga kaj za hrbet vleklo, vendar je hitel naprej. Bil je izvrsten plavec. Gosta žoltasta voda mu je metala pene v oči; zategadelj je dvignil glavo, sopel in oči uprl v temo, da bi zagledal ladijo. Tu pa tam ga je silnejši val potegnil nazaj ali vzdignil kvišku; sopel je čimdalje težje in čutil, da mu kolena drevené. Začel je obupno razrivati vodo z rokami. Lice se mu je napihnilo, usta so bruhala vodo, oči se mu napele. Luč se je bližala. Ladija je plavala k njemu; nosil jo je sam ta tok, s katerim se je on boril. Hipoma čuti, da so mu popolnoma odrevenele noge. Še nekoliko obupnih naporov... ladija je že blizu... »Na pomoč, na pomoč!...« Ostale besede je oglušila voda, ki mu je zalila grlo. Ugreznil se je. Val je šel čez njegovo glavo, ali prišel je iznova na vrh. Ladija je čisto blizu. Čuje se že pljuskanje vesla; zadnjič zakliče na pomoč. Slišali so ga, kajti pljuskanje je postalo hitrejše. Toda Sokol se je ugreznil vnovič. Ugrabil ga je silen vrtinec... Čez hipec se začrni na valovju, potem se dvigne jedna roka nad vodo, potlej druga, a na to izgine v vrtincu.

Med tem je bila Micka sama na plavi pri truplu očetovem; zrla je kakor blazna v daljno luč in klicala obupno na pomoč. Čez nekaj časa jo prenesejo krepke roke v čoln... Dva meseca poznej je prišla iz bolnice v Barbaceni in se peljala z denarjem, katerega si je izprosila pri dobrih ljudeh, v Rio de Janeiro. Iskat je šla starega gospoda. Medla in tresoča potegne za zvonček pri vratih. Odprl jej je tuj neznan človek.

»Ali so gospod Blagotinovič doma?«

»Kdo je to?«

»Stari gospod«. Tu pokaže vizitnico.

»Umr! je«.

»Umr! A sin? ... gospod Antonio?«

»Odpotoval je«.

Duri so se zaprle pred njo. Vsedla je na prag in si otirala obraz. Bila je zopet v Rio de Janeiro sama brez pomoči, brez zavetja, brez denarja.

Naj li tu ostane? Nikakor ne! Prosit pojde v pristanišče kapitanov, da bi jo vzeli s seboj; in če se je usmilijo, prepotuje Laško prosoč si kruha in vrne se v Bistrice. Šla je v pristanišče in se plazila krog nemških in laških kapitanov; toda niso je hoteli vsprejeti. Spat je hodila pod nek most; živila se je s tem, kar je izmetala voda.

Slednji dan brž, ko se je zdanilo, je že bila pri ladijah prosoč milosti; ali vsak dan brezuspešno. Med tem so jo zapuščale moči; čutila je, da skoro umr, kakor so umrli vsi, s katerimi jo je vezala usoda.

Nekega dne se s trudom privleče v pristanišče; mislila si je, da je to poslednjikrat, ker jutri ne boče več imela dovolj moči. Sklenila je iti brez prošnje na katerokoli ladijo plovečo v Evropo in se skriti kje nekaj dnij. Saj je ne bodo vrgli v vodo, ko jo najdejo med vožnjo. Toda pri mostiču, ki vodi na ladijo, so dobro pazili na prislece; stražnik jo je sunil proč.

Vsedla je na bruno pri vodi in se jela smejeti... Sirotico je ogrnila blaznost. Prihajala je še zmirom v pristanišče. Ljudje so se je privadili in jej dajali tu pa tam kako miloščino. Ona je ponižno zahvalila smeje se, kakor otrok. Trajalo je to kaka dva meseca. Nekega jutra pa ni prišla k ladijam in odslej je niso več videli. Časnik policijski je prinesel drugi dan le novico, da so na pristaniškem nasipu našli telo mrtvega dekleta, neznanega imena in rodu.

Po Sienkiewiczzu priredil J. Sattler.

Smešnica. Hlapec je prišel iz nemških krajev domov in se je delal, kakor da ne zna več slovenski ter je hvalil dobro življenje pri Nemcih. »Tam«, pravi, »mehr Wasser trinken, als pri nas vina saufen«.

Razne stvari.

(Nova cerkev.) Dnes so mil. knez in škof blagoslovili in vložili temeljni kamen nove cerkve oo. frančiškanov v Mariboru. V pričo je bil od c. kr. namestnije v Gradci c. kr. dvorni svetnik, grof Chorinsky; od c. kr. okr. glavarstva v Mariboru g. Fr. Kankovsky, c. kr. okr. glavar in g. Julij vit. Vistarini, c. kr. okr. komisar; od mesta g. Albert Nagy, župan in dr. Ivan Schmiderer, podžupan ter stolni dekan, prelat Franc Kosar, stolni korarji Lovro Herg, dr. Iv. Križanič, stolni župnik J. Bohine, ravnatelj Karol Hribovšek, dr. Josip Pajek, iz Bistrice častni korar A. Hajsek, iz Slatine nadžupnik A. Fröhlich itd. Ljudstva pa se ve, da je bilo veliko, vsa slovesnost je bila jako ganljiva.

(V Marija-Celju) boče kakor se nam poroča, zastopal slovenske romarje č. g. dr. Medved, stolni vikar v Mariboru ter on tudi daruje romarsko sv. mašo v Neubergu in slovensko pridiguje romarjem v Marijnem Celju. Opozarjamo oponavljaje, da bo posebni vlak, kateri vozi že od Ljubljane, vozil iz Celja ob 9-21 zveč. in Maribora ob 11. zvečer ter pelje brez premembe do Neuburga, kamor pride že ob 5-5 zjutraj v soboto, dne 12. avgusta.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda v Brežicah šteje 115 udov in v nje odboru so ti-le gg.: Predsednik je Andrej Levak, veleposestnik v Brežicah, kaplan Jože Mešiček, zapisnikar in merosodnik Karol Gregorič, blagajnik.